

[Stetter.]

herredømmet over. De to andre sektorer, dem, der ikke konkurrerer med udlandet, er dem, der har trukket lønniveauet op i deres bestræbelser for at tiltrække arbejdskraft.

Min første generelle kommentar skal være at konstatere, at SF ikke har taget noget som helst skridt til at bekæmpe den vigtigste inflationskilde, nemlig stigningen i de offentlige udgifter. Derimod falder man over de i forvejen hårdt plagede skatteydere. Forslagsstillerne har i bemærkningerne en letbetet udtalelse om, at større besparelser først kan slå igennem efter længere tid. Påstanden har vist sig at være fejlagtig. Såvel regeringen som de tre oppositionspartier har som bekendt fremlagt planer med forslag til besparelser, som kan få virkning allerede i finansåret 1973-74. Socialistisk folkeparti er tilsyneladende aldeles opgivende på dette helt centrale felt.

Dernæst må jeg konstatere, at de boligpolitiske afsnit i forslaget ikke kan stå alene, men må behandles i sammenhæng med den øvrige boligpolitik. SF's forslag om at fjerne fradraget for renter af tinglyst gæld er jo ensidigt rettet mod parcelhusejerne, og forslaget om bedre finansieringsvilkår er vanskeligt at vurdere, før vi kender de øvrige brikker i det boligpolitiske spil.

Såfremt et flertal her i tinget under denne forhandling accepterede grundtanken i de fremsatte synspunkter, ja, så er den fremtidige boligpolitik i realiteten afgjort. Det ville være mindre hensynsfuldt over for medlemmerne i boligudvalget. Jeg forstod da også budgetministeren således, at regeringen henviser de fortsatte boligforhandlinger til at skulle foregå i folketingets boligvalg.

Jeg kan i øvrigt ikke frigøre mig for, at der er en indre modsigelse i beslutningsforslaget. På den ene side påstår man, at parcelhusbyggeriet stimuleres af rentefradraget, og man vil derfor presse lånerenten op via skattevejen. På den anden side vil man skabe bedre finansieringsmuligheder, dvs. lavere rente til alle. Hvad er egentlig slutfacit? Vel næppe en bedre styring af boligsektoren og af inflationen.

Endelig påstanden i fremsættelsestalen om, at inflationsskabte formuer belånes og dermed stimulerer forbruget. Den påstand er ofte fremsat, men sjældent begrundet,

heller ikke i dette forslag. Har forslagsstillerne tal for, hvor stor en del af f. eks. pengeinstitutternes samlede udlån der kan henføres til private kunders — og det vil i stort omfang sige lønmodtagernes — forbrugslån og lån til husfinansiering? Jeg tror ikke, at pengeinstitutternes udlån til privatforbrug er større, end rimeligt er i et moderne samfund, hvor det publikum, der præsterer indlånene, jo også må hjælpes med et udlån i ny og næ. Måske kan det siges, at realkreditinstitutterne i visse perioder er gået for vidt, men jeg mener trods alt at måtte fastholde, at der ikke er ført bevis for, at forbrugsfinansieringen er relativt høj.

Jeg har nogle få kommentarer til enkelte af forslagene. Først vedrørende punkt 1. Forslagsstillerne gentager for fjerde gang, tror jeg det er, at privat gæld og gæld stiftet i forbindelse med erhverv kan adskilles. Diskussionen herom har vi ofte ført i skatteudvalget, og analyserne har vist, at denne sondring er særdeles vanskelig og administrativt særdeles kostbar at gennemføre. For skatteydere uden erhvervsvirksomhed og uden formue af betydning vil problemerne normalt være ret overskuelige, men for skatteydere med formue og for skatteydere med erhvervsvirksomhed vil det være temmelig umuligt at afgøre, hvornår renteudgifter skal kunne fradrages eller ikke fradrages. I realiteten rammer SF derfor især lønmodtagere, unge under uddannelse og pensionister.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at renteindtægter som bekendt er skattepligtige, og når man foreslår fradragsretten ophævet, rejser man omgående spørgsmålet om skattefrihed for denne indkomstform.

Under punkt 4 foreslår man, at der foretages en offentlig vurdering af alle ejendomme, og at denne vurdering lægges til grund for al långivning. Men der gennemføres jo allerede i dag en sådan vurdering, og jeg vil da gerne spørge: hvad er der galt med ejendomsvurderingen?

Forslaget under punkt 5 om at indføre et tinglysningsloft kan vi heller ikke anbefale. Et tinglysningsloft fører automatisk til stivhed i konkurrencestrukturen, og det er vi ikke tilhængere af; vort mål er at få så frit et kapitalmarked som overhovedet muligt. Jeg er desuden næsten sikker på, at en långiver er villig til at se bort fra den formelle